

og de Udgifter, Kommunerne har haft i saa Henseende, vil blive refunderet af Statskassen med $\frac{2}{3}$. Arbejdsløshed paa Grund af Vejrforhold berettiger ikke til Understøttelse, og man undtager fra Hjælpen de Fiskere, der oppebærer Alderdomsunderstøttelse, idet man gør gældende — og jeg synes med Rette —, at saadanne Fiskere, hvis Hjælp overhovedet er paakrævet, hellere bør faa den i Form af en forøget Alderdomsunderstøttelse. Mit Parti har været noget betænkelig ved at gaa med til den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse, hvormed der her er Tale, men paa den anden Side erkender vi den faktiske Nødstilstand, som her er til Stede for vort Fiskerierhverv, og i Betragtning heraf vil vi gaa med til denne midlertidige Foranstaltning. Om den højtærede Indenrigsminister har Ret i at foreslaa, at det er de kommunale Hjælpekasser, der skal tage Affære og ikke f. Eks. Kommunalbestyrelserne, turde efter vor Mening være tvivlsomt. Vi for vort Vedkommende har den Opfattelse, at det vil være farligt at lade de nuværende Hjælpekasser fordele disse Understøttelser. Derimod forekommer det os rimeligt, at Kommunerne betaler en mindre Del af Understøttelsen, selv om vi naturligvis ikke kan se bort fra, at Kommunerne som Regel er spændte haardt for i Forvejen, og selv om de Kommuner, hvori der bor en stor Fiskerbefolkning, vil blive noget uheldigt stillede. Vi har det Haab, at der muligvis i et Udvalg vil kunne findes en endnu bedre Løsning end den, den højtærede Minister har foreslaaet, og jeg vil derfor senere, hvis der ikke er andre, der gør det, foreslaa en kort Udvalgsbehandling, som vi fra vort Partis Side ønsker maa blive lige saa velvillig som kortvarig.

Niels Petersen: Der er al Grund til at komme Fiskeribefolkningen til Hjælp, saaledes som Forholdene desværre foreligger, derom har der ogsaa været Enighed mellem de ærede Ordførere Vanggaard, H. P. Hansen (Sorø Amt) og Johan Knudsen, der har haft Ordet. Og jeg vil sige, der er ikke alene Anledning til det, som Situationen er, men det maa i Virkeligheden betragtes som en Nødvendighed, endogsaa en tvingende Nødvendighed, at en saadan Hjælp ydes. Som Venstres ærede Ordfører (Vanggaard) bemærkede, blev det jo, da Loven af 1. April 1919 var til Behandling her i Salen, betonet af os, der den Gang var Ordførere, at vi haabede og ventede, det vilde være sidste Gang, et

saadant Lovforslags Gennemførelse var nødvendig. Men Situationen har desværre formet sig anderledes, og nu er der Enighed om, at et saadant Forslag er paakrævet, og — jeg gentager det — efter min Mening tvingende nødvendigt. For saa vidt tør jeg og kan jeg paa mit Partis Vegne udtale min Glæde over Fremsættelsen af det foreliggende Lovforslag; men jeg forstaar ærlig talt ikke, hvorfor man har fundet det rigtigt og hensigtsmæssigt, som det hedder i Bemærkningerne, i nogen Grad at gaa bort fra Principperne i de tidligere Love. Jeg maa sige, at jeg for mit Vedkommende er betænkelig ved, at man i Stedet for at overlade Fordelingen til det Udvalg, som man havde tidligere, nu vil lægge Fordelingen af Understøttelserne over til de kommunale Hjælpekasser.

Jeg er endnu mere betænkelig ved, at man i Stedet for, som før, at betragte det som en Statsopgave, saaledes at Understøttelserne udelukkende udrededes af Staten, nu for saa vidt betragter det som en kommunal Opgave, som $\frac{1}{3}$ af Udgiften paalægges de enkelte Kommuner. Navnlig i den Del af Landet, som jeg kender nærmest til, Nordsjælland, vil Forholdet for de Kommuner, som har store Fiskerlejer, blive, at det vil komme til at hvile meget haardt netop paa disse Kommuner. Jeg forstaar, at Hovedtanken dermed maaske har været, at en mere effektiv Kontrol med Understøttelserne vil blive iværksat, naar Kommunerne selv kommer til at bære deres Del deraf; men paa den anden Side maa man have Opmærksomheden henvendt paa, at man derigennem i hvert Fald kan jeg sige det for de nordsjællandske Kommuners Vedkommende, spænder dem meget haardt for, haardere, end jeg synes, at Omstændighederne taler for. Naar alt kommer til alt, forekommer det mig, at naar der i det hele taget kan tales om Statsopgaver, er det en Statsopgave, der her foreligger. Forholdet er det, at det er Afsætningen til Udlandet, der er blevet standset saa at sige over hele Linien. Det, det gælder om, er at komme Fiskerne til Hjælp, saa vidt Omstændighederne tillader det, og saa vidt som det paa nogen Maade gøres fornødent, indtil, forhaabentlig snart, disse ugunstige, ulykkelige Forhold, kunde jeg fristes til at sige, ophører igen. Men selv om man vil hævde, at det ikke er en ren Statsopgave, og at praktiske Hensyn kunde tale for, at ogsaa Kommunerne i nogen Grad kom til at bære deres Del, vil jeg her gentage, at det forekommer mig, at det at lægge $\frac{1}{3}$ af Ud-